

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U RIJECI
Rijeka, Zadarska 1 i 3

Posl.br. 11 P-124/2021-27

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

P R E S U D A

i

R J E Š E N J E

Trgovački sud u Rijeci, po sucu Željki Štrk-Vozila kao sucu pojedincu u parničnom predmetu tužitelja MEGALOS d. o. o. u stečaju Rijeka, Krešimirova 10, OIB 06409862932, kojeg zastupa Zinko Grgurić, odvjetnik u Rijeci, A. Starčevića 5, protiv tuženika Marina Brajkovića iz Rijeke, Braće Fućak 13, OIB 80639495224, kojeg zastupa Saša Poldan, odvjetnik u Rijeci, Jadranski trg 4, radi predaje u posjed nekretnine, iseljenja i isplate, VPS: 100.000,01 kn, nakon glavne i javne rasprave zaključene dana 28. travnja 2022. u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužitelja Marka Zagorca, odvjetnika u Rijeci, i zamjenice punomoćnika tuženika Tine Brajković, odvjetničke vježbenice u Rijeci, dana 3. lipnja 2022.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku da preda u posjed tužitelju, slobodan od osoba i stvari, nekretninu koja se u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Rijeci, Zemljišnoknjižni odjel Rijeka u k.o.o. 999906 Rijeka u zk.ul. 5626 vodi kao k.č.br. 644/1A Zgrada mješovite uporabe u ul. Agatićeva br. 8 površine 845 m² odnosno zgrada mješovite uporabe br. 8 površine 829 m² i dvorište površine 16 m² i to: 3. suvlasnički dio: 18/1000 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-3) Na četvrtom katu stan broj 1, sastavljen od ulaza, wc-a, kuhinje s blagovaonom, dnevnog boravka, predsoblja, 2 sobe i kupaonice, ukupne podne površine 60,11 m², kojemu pripadaju kao sporedni dijelovi u suterenu: garažno mjesto broj 3, spremište broj 15 podne površine 2,72 m² i spremište broj 16 podne površine 2,72 m², (na nacrtu oslikani narančastom bojom) u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku da tužitelju isplati iznos od 4.500,00 kn sa zateznom kamatom koja teče od dana 3. lipnja 2022. pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, u roku od 15 dana.

III. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja u preostalom dijelu kojim zahtijeva isplatu iznosa od 500,00 kn sa zateznom kamatom koja teče od dana 3. lipnja 2022. pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena.

riješio je

I. Odbija se prijedlog tuženika za prekid ovog postupka do pravomoćnog okončanja ovršnog postupka koji se vodi pred Općinskim sudom u Rijeci pod posl.br. Ovr-587/2021, kao neosnovan.

II. Tuženik je dužan tužitelju naknaditi parnični trošak u iznosu od 9.739,12 kn, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je nad njim otvoren stečaj ovosudnim rješenjem posl.br. St-117/2019 od 8. lipnja 2020. Između tužitelja kao najmodavca i tuženika kao najmoprimca da je prije otvaranja stečaja, dana 30. lipnja 2017. sklopljen Ugovor o najmu stana, opisanog u izreci ove presude. Stan koji je bio predmet najma da je u vlasništvu tužitelja. Tuženik da je sklopio Ugovor o podnajmu istog stana s podnajmoprimcem Ratoori Vikasom iz Indije, koji je prijavio i boravište na adresi stana Agatićeva 8 u Rijeci. Uslijed otvaranja stečaja nad tužiteljem, tužitelj da je otkazao Ugovor o najmu tuženiku dana 22. rujna 2020., a otkaz da je uručen tuženiku dana 25. rujna 2020. Otkazni rok da je iznosio tri mjeseca, a počinje teći prvog dana sljedećeg mjeseca u odnosu na mjesec u kojem je otkaz primljen. Iz navedenog da slijedi da je tuženik od dana 1. siječnja 2021. neosnovano u posjedu nekretnine. Tužitelj da je tuženiku nudio novi ugovor o najmu, sukladno odluci Skupštine vjerovnika, od 16. rujna 2020., ali tuženik da je odbio sklopiti novi ugovor. Tuženik da je odbio mirnim putem predati tužitelju predmetnu nekretninu. Tužitelj zahtijeva i naknadu za korištenje njegove stvari u svoju korist po osnovi uporabe predmetne nekretnine za razdoblje siječanj i veljača 2021., i to po ukupno 5.000,00 kn, sukladno ugovorenoj podnajamnini između tuženika i njegovog podnajmoprimca ugovorom o podnajmu od 15. ožujka 2020., sve pozivom na odredbu članka 1120. Zakona o obveznim odnosima. Slijedom navedenog, tužitelj predlaže donošenje presude citirane u izreci.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu ističe da se ne nalazi u posjedu predmetne nekretnine, da ju nije u mogućnosti predati u posjed tužitelju, jer ne može pristupiti u istu jer nije neposredni posjednik. Tuženik da je, naime, pokušavao vratiti posjed stana od podnajmoprimca, ali da mu to nije uspjelo jer se njegov podnajmoprimac nije odazivao na njegove pozive i postao je nedostupan jer je otputovao u Indiju i nije se vratio, a kontakt telefon mu nije u funkciji. Njegov podnajmodavac Ratoori Vikas da je imao odobren boravak u Republici Hrvatskoj, te da je u vrijeme sklapanja Ugovora o podnajmu bio zaposlen u Republici Hrvatskoj. Stoga da je tuženikova obveza vraćanja stana postala nemoguća zbog okolnosti za koje tuženik ne odgovara. Stoga da i tužbeni zahtjev nije osnovan. Osporio je i osnovu i visinu zahtijevane naknade za uporabu stana. Sve kad bi obveza i postojala, najamnina da je podmirena prijebojem zaključkom do 31. prosinca 2021., prema članku 3. stavak 2. Ugovora o najmu.

3. Na pripremnom ročištu dana 4. studenog 2021. tuženik je dodao da je u tijeku ovršni postupak u kojem se predmetna nekretnina prodaje, te je po saznanju tuženika i prodana. Naime, ročište za prodaju nekretnine u ovršnom postupku koji se vodi kod Općinskog suda u Rijeci pod posl.br. Ovr-587/2021, da je bilo određeno za dan 20. listopada 2021. Stoga je tuženik istakao prigovor nedostatka aktivne legitimacije tužitelja. Tužitelj je na to istakao da stan nije

prodan jer nije doneseno pravomoćno rješenje o dosudi. Stoga da je tužitelj još uvijek vlasnik stana i ima aktivnu legitimaciju. Uslijed otvaranja stečajnog postupka nad tužiteljem, svi ovršni postupci da su trebali biti prekinuti i obustavljeni. Dodao je i da navedeni ovršni postupak nije relevantan, sve i da se i dalje provodi, jer da bi u slučaju prodaje stana, upravo tužitelj bio u obvezi predati kupcu predmetni stan slobodan od osoba i stvari.

4. Na ročištu za glavnu raspravu dana 28. travnja 2022. tuženik je dodao da je Općinski sud u Rijeci dostavio pogrešno rješenje o dosudi, odnosno za drugu nekretninu, poslovni prostor u Tower centru u Rijeci. Tuženik je još istakao da iz izvješća stečajnog upravitelja tužitelja proizlazi da je dala obračun troškova i rješenje o dosudi predmetne nekretnine, iz čega se zaključuje da je to rješenje pravomoćno, a ukoliko nije, da ustraje kod prijedloga za prekid ovog postupka do okončanja predmetnog ovršnog postupka. Tuženik je osporio tvrdnju tužitelja glede njegove obveze predaje stvari kupcu u ovršnom postupku jer da će se to rješavati u ovršnom postupku radi ispražnjenja. Tužitelj je radi aktivne legitimacije istakao da je još uvijek istaknut kao vlasnik u zemljišnim knjigama. Neovisno o navedenom, tužitelj da je najmodavac iz Ugovora o najmu, iz čega proizlazi njegova aktivna legitimacija, a i tuženikova pasivna legitimacija za predaju u posjed tužitelju predmetne nekretnine nakon isteka Ugovora. tuženik je glede obveze plaćanja naknade za korištenje nekretnine istakao da istu nije koristio, pa ne može niti plaćati naknadu za korištenje.

5. Sud je proveo dokaz uvidom u dokumentaciju koja prileži spisu, uvidom u ovosudni stečajni spis posl.br. St-117/2019.

6. Tužbeni zahtjev tužitelja je djelomično osnovan.

7. Nije sporno da su stranke sklopile Ugovor o najmu stana dana 30. lipnja 2017. i to stana br. 1 na četvrtom katu zgrade na adresi Agatićeva 8, Rijeka, поближе opisan u točki I. izreke ove presude (list 11 i 12 spisa) i nije sporno da je tužitelj tuženiku stan predao u posjed temeljem tog Ugovora.

8. Nije sporno da je nad tužiteljem otvoren stečajni postupak ovosudnim rješenjem posl.br. St-117/2019-50 od 8. lipnja 2020., a isto je razvidno iz tog rješenja (list 5-10 spisa).

9. Nije sporno niti da je tužitelj uslijed otvaranja stečaja otkazao tuženiku Ugovor o najmu otkazom od 22. rujna 2020. (list 17 spisa), uz otkazni rok od 3 mjeseca, i nije sporno da je tuženik primio navedeni otkaz dana 25. rujna 2020., a što je razvidno iz povratnice na listu 20 spisa. Nije sporno niti da je otkazni rok od 3 mjeseca, počeo teći 1. listopada 2020, te da je istekao 1. siječnja 2021..

10. Nije sporno niti da je tuženik sklopio Ugovor o podnajmu s podnajmoprimcem Ratoori Vikasom, Indija, dana 15. ožujka 2020., na neodređeno vrijeme.

11. Nije sporno niti da je tim Ugovorom ugovorena podnajamnina u iznosu od 2.500,00 kn, sa uključenim režijskim troškovima.

12. Nije sporno da tuženik nije u neposrednom posjedu stana.

13. Nije sporno niti da se vodi ovršni postupak pred Općinskim sudom u Rijeci, predmet kojeg je upravo prodaja navedenog stana.

14. Sporno je da li je tuženik kao najmoprimac dužan predati u posjed stan koji je bio predmet najma temeljem otkazanog Ugovora o najmu, tužitelju kao najmodavcu, s obzirom na prigovor da tuženik nije u neposrednom posjedu stana.

15. Sporno je da li je tužitelj aktivno legitimiran zahtijevati predaju u posjed predmetnog stana s obzirom na prigovor da više nije vlasnik te nekretnine uslijed prodaje iste u ovršnom postupku.

16. Glede naknade za korištenje nekretnine, sporna je osnova navedenog zahtjeva, s obzirom na prigovor da tuženik faktički stan ne koristi, te s obzirom na prigovor da je tuženik bio unaprijed platio najamninu prijebojem, temeljem samog Ugovora o najmu (članak 3. stavak 3. Ugovora o najmu).

17. Sporna je i visina naknade.

18. Prema odredbi članka 550. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 78/15), dalje ZOO, Ugovorom o najmu obvezuje se najmodavac predati određenu stvar najmoprimcu na uporabu, a ovaj mu se obvezuje za to plaćati određenu najamninu.

19. Prema odredbi članka 566. stavak 1. ZOO-a, najmoprimac je dužan nakon prestanka najma vratiti iznajmljenu stvar.

20. Iz navedene zakonske odredbe proizlazi da je obveza najmoprimca, nakon prestanka ugovora o najmu stvari odnosno stana, vratiti stvar najmoprimcu. Za navedenu obvezu nije relevantno da li je tužitelj vlasnik iznajmljene stvari u trenutku nastanka obveze vraćanja na strani najmoprimca, pa čak niti u vrijeme sklapanja Ugovora o najmu, već aktivna legitimacija najmodavca u odnosu na zahtjev za povrat iznajmljene stvari proizlazi zahtijevati povrat iznajmljene stvari proizlazi iz same činjenice da je najmodavac, što podrazumijeva da ima pravo na posjed. Stoga prigovor nedostatka aktivne legitimacije tužitelja iz razloga jer tužitelj eventualno više nije vlasnik predmetne nekretnine nije osnovan, pa s tim u svezi nije relevantno niti da li je ovršni postupak po kojem se provodi prodaja predmetnog stana, dovršen. Zbog navedenog je sud ujedno i odbio prijedlog tuženika za prekid ovog postupka do pravomoćnog okončanja ovršnog postupka koji se kod Općinskog suda u Rijeci vodi pod posl.br. Ovr-587/2021, jer se ne radi o prethodnom pitanju, u smislu odredbe 213. stavak 1. točka 1. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, NN 91/92, NN 112/99, NN 117/03, NN 88/05, NN 2/07, NN 84/08, NN 123/08, NN 57/11, NN 25/13 i NN 70/19), dalje ZPP.

Slijedom navedenog, valjalo je riješiti kao u točki I. izreke rješenja.

21. Glede prigovora tuženika da nije u obvezi vratiti stan jer nije u neposrednom posjedu istog, ističe se da niti navedeni prigovor nije osnovan. Njegova pasivna legitimacija proizlazi iz činjenice da je najmoprimac iz Ugovora o najmu, te je dužan pobrinuti se da preda stan najmodavcu slobodan od osoba i stvari. Pored navedenog, ističe se da tuženik doista nije u neposrednom posjedu stana, ali iz razloga jer ga je dao u podnajam podnajmoprimcu Ratooriju Vikasu, temeljem Ugovora o podnajmu istog stana. Slijedi da je upravo tuženik svojom voljom stan predao drugome u neposredni posjed. Stoga ga navedeno ne može osloboditi obveze vraćanja stana slobodnog od osoba i stvari, tužitelju kao najmodavcu. Pored toga, ne radi se o nemogućoj činidbi, kako to tvrdi tuženik. Prema odredbi članka 270. stavak 1. ZOO-a, kad je činidba nemoguća, nedopuštena, neodređena ili neodrediva, ugovor je ništetan. Činidba, međutim, mora biti nemoguća u trenutku sklapanja ugovora, da bi ugovor zbog toga bio ništetan. U konkretnom slučaju, eventualna nemogućnost ispunjenja tuženikove činidbe nastala je nakon sklapanja Ugovora, i to iz razloga za koji je odgovoran sam tuženik. Stoga se tuženik ne može osnovano pozivati na navodnu nemogućnost ispunjenja činidbe.

22. Slijedom navedenog, valjalo je usvojiti tužbeni zahtjev tužitelja u dijelu kojim zahtijeva predaju predmetnog stana, i presuditi kao u točki I. izreke presude.

23. Glede naknade za uporabu tužiteljeve nekretnine, za razdoblje siječanj - veljača 2021., ističe se da je u ovom dijelu relevantno da li je tužitelj bio vlasnik predmetne nekretnine u tom razdoblju. Iz zaključka Općinskog suda u Rijeci posl.br. Ovr-587/2021 od 17. rujna 2021. (list 62-65 spisa), proizlazi da je tek dana 17. rujna 2021., tim zaključkom utvrđena vrijednost nekretnine odnosno predmetnog stana, te je odlučeno da će se stan prodavati na prvoj usmenoj javnoj dražbi, dana 20. listopada 2021. Iz navedenog slijedi da do tada nekretnina u svakom slučaju nije prodana u ovršnom postupku, pa tužitelj za siječanj i veljaču 2021. godine, u svakom slučaju ima pravo na naknadu za uporabu njegove stvari – stana, pozivom na odredbu članka 165. stavak 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (NN 91/96, NN 68/98, NN 137/99, NN 22/00, NN 73/00, NN 114/01, NN 79/06, NN 141/06, NN 146/08, NN 38/09, NN 153/09, NN 143/12 i NN 152/14), dalje ZV. Po toj zakonskoj odredbi, nepošteni posjednik tuđe stvari mora je predati vlasniku ili osobi koju taj odredi te naknaditi sve štete koje su na njoj nastale i sve koristi koje je imao za vrijeme svojega posjedovanja, pa i one koje bi stvar dala da ih nije zanemario. Naime, u konkretnom slučaju, ima se primijeniti upravo ova zakonska odredba, a ne odredba članka 1120. ZOO-a, i to prema pravnom shvaćanju Vrhovnog suda RH sa sjednice građanskog odjela od 14. studenog 2013., prema kojem, ako je određena stvar još uvijek u nepromijenjenom obliku (očuvanog identiteta), u posjedu nevlasnika, valja primijeniti odredbe članka 164. stavak 1. i 165. stavak 1. ZV-a, prema kojim odredbama je samo nepošteni posjednik dužan naknaditi koristi od uporabe tuđe stvari. Prema navedenom pravnom shvaćanju, ako je određena stvar uporabljena na način da je promijenila identitet, čime je onemogućeno, ili nije opravdano vraćanje stvari, tek tada valja primijeniti odredbu članka 1120. ZOO-a, prema kojoj je osoba koja je uporabila tuđu stvar u svoju korist, dužna vlasniku naknaditi korist i bez obzira na svoje poštenje odnosno nepoštenje. U konkretnom slučaju tuženik je nepošteni posjednik od prestanka ugovora u najmu, tj. od 2.siječnja 2021., pa je dužan tužitelju kao vlasniku naknaditi korist od posjedovanja tužiteljeve nekretnine.

24. Pri tome nije relevantno da tuženik stan nije koristio kao neposredni posjednik, budući ga je koristio kao posredni posjednik, putem svog podnajmoprimca Ratoori Vikasa. Iz Ugovora o podzakupu stana, od 15. ožujka 2020. (list 16 spisa), proizlazi da je tuženik kao podzakupodavac (podnajmodavac), dao predmetni stan u podzakup (podnajam) Ratoori Vikasu iz Indije, kao podzakupoprimcu (podnajmoprimcu). Dalje je razvidno da je Ugovor sklopljen na neodređeno vrijeme, odnosno do raskida kada ga zatraži jedna od ugovornih strana (članak 5. Ugovora). Tuženik nije istakao niti dokazao da je ovaj Ugovor raskinuo, što znači da je u vrijeme siječanj-veljača 2021. imao posredni posjed navedenog stana, te je ostvarivao korist od podnajma.

25. Na njegovu obvezu ne utječe činjenica da je Ugovorom o najmu stana koji je bio sklopljen dana 30. lipnja 2017. između stranaka, na određeno vrijeme do 30. lipnja 2027. (list 11 i 12 spisa), između stranaka bilo ugovoreno da se potpisom tog Ugovora vrši prijeboj tražbine tuženika prema tužitelju u iznosu od 159.396,00 kn s tražbinom tužitelja prema tuženiku po osnovi najamnine po tom Ugovoru za razdoblje od 1. srpnja 2017. pa do 31. prosinca 2021. Navedeni prijeboj ne proizvodi pravne učinke za razdoblje nakon otkaza Ugovora o najmu,

s obzirom da od tog dana, konkretno 31. prosinca 2020. (imajući u vidu sadržaj otkaza Ugovora, koji je uključivao otkazni rok od tri mjeseca - list 17 spisa), više nije postojala obveza tuženika kao najmoprimca za plaćanje zakupnine. Naime, odredbom članka 195. ZOO-a propisano je da se mogu prebiti međusobne tražbine ako obje glase na novac ili druge zamjenjive stvari istog roda i iste kakvoće, i ako su obje dospjele, odnosno u slučaju da obje tražbine stavljene u prijeboj postoje, što ovdje kako je obrazloženo, nije slučaj. Kako taj prijeboj, dakle, nije nastao, tuženik je ovlašten u stečajnom postupku nad tužiteljem, ostvarivati svoju tražbinu u dijelu u kojem nije prebijena u smislu odredbe članka 3. stavak 3. Ugovora o najmu stana.

26. Slijedi, dakle, da je tužbeni zahtjev tužitelja i u ovom dijelu osnovan.

27. Glede visine naknade, iz odredbe članka 3. stavak 1. prije citiranog Ugovora o podzakupu stana, kojeg je sklopio tuženik s podzakupcem Ratoorijem Vikasom, proizlazi da je ugovorena mjesečna podzakupnina u iznosu od 2.500,00 kn sa uključenim režijskim troškovima. Iz Ugovora o najmu stana koji je bio sklopljen između parničnih stranaka, bila je ugovorena mjesečna najamnina u iznosu od 300,00 EUR u kunsnoj protuvrijednosti, po srednjem tečaju HNB-a na dan isplate (članak 3. stavak 1. tog Ugovora). Radi se o otprilike istim iznosima, budući u ovom iznosu nisu bili uključeni režijski troškovi. Slijedom navedenog, sud zaključuje da korist od uporabe tužiteljeve nekretnine - stana, ne računajući režijske troškove, iznosi 2.250,00 kn, pa je valjalo usvojiti tužbeni zahtjev tužitelja po ovoj osnovi za isplatu iznosa od 4.500,00 kn, a u preostalom dijelu valjalo je tužbeni zahtjev tužitelja odbiti, i presuditi kao u točki II. i III. izreke presude.

28. Odluka o zateznoj kamati temelji se na odredbi članka 29. stavak 1. i 2. ZOO-a.

29. Odluka o trošku temelji se na odredbi članka 154. stavak 2. i 155. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, NN 91/92, NN 112/99, NN 117/03, NN 88/05, NN 2/07, NN 84/08, NN 123/08, NN 57/11, NN 25/13 i NN 70/19), dalje ZPP. Tužitelj je uspio u sporu s 99,5 % (s obzirom na ukupni VPS od 100.000,01 kn, a tuženik sa 0,5 %. U smislu odredbe članka 154. stavak 2. ZPP-a, tužitelju pripada trošak u postotku od 99 % (99,5 % – 0,5 %). Tužitelju je kao potreban trošak priznat trošak prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 148/09, NN 142/12, NN 103/14, NN 118/14 i NN 107/15), dalje OT, i to: sastav tužbe 250 bodova (Tbr.7.1.OT), pristup na pripremno ročište dana 4. studenog 2021. 125 bodova (Tbr.9.2.OT), pristup na ročište za glavnu raspravu dana 28. travnja 2022. 250 bodova (Tbr.9.1.OT), odnosno ukupno 6.250,00 kn (vrijednost boda 10,00 kn – Tbr. 50. OT), PDV 25 % 1.562,50 kn, pristojba na tužbu 675,00 kn, pristojba na presudu 1.350,00 kn, odnosno sveukupno 9.837,50 kn. Tužitelju je priznato 99 % od navedenog iznosa, što iznosi 9.739,12 kn, koliko je tužitelju valjalo dosuditi točkom II. izreke rješenja.

U Rijeci, 3. lipnja 2022.

Sudac
Željka Štrk-Vozila

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude i rješenja nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 15 dana od dana dostave istih u smislu odredbe (čl. 335. st. 7., 8., 9. i 11. ZPP-a). Žalba se podnosi putem ovog suda, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u Zagrebu (čl. 348. st. 1. i čl. 500.t. 2. ZPP-a).

Broj zapisa: **eb30d-2219b**

Kontrolni broj: **0e41f-17d51-3aa89**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=ŽELJKA ŠTRK-VOZILA, L=RIJEKA, O=TRGOVAČKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.